

Oběžný dopis

prosinec 2020

Br. Frank

„Ježíš Kristus jest včera i dnes, tentýž i na věky.“ (Žid.13:8)

Oběžný dopis prosinec 2020

Velice srdečně zdravím všechny bratry a sestry v celém světě v drahém jménu našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista slovem z 1.Jan.2:27:

„Ale pomazání to, které jste vzali od něho, ve vás zůstává, a aniž potřebujete, aby kdo učil vás, ale jak pomazání to učí vás o všech věcech, a pravé jest a neoklamavatelné, a jak naučilo vás, tak v něm zůstávejte.“

Nechť tato slova zapadnou hluboko do každého srdce a naplní se. Proroci stáli pod přímým pomazáním a inspirací Ducha Svatého a mohli celý plán spasení dopředu oznámit ve Slově Božím. Stejně pomazání spočívalo na našem Spasiteli. ON byl Kristus – ten Pomazaný. V Luk.4:18-19 náš Spasitel přečetl z Iz.61 verš 1 a polovinu 2. verše: *„Duch Páně je nade mnou, neboť mne pomazal, abych přinesl evangelium chudým. Poslal mě uzdravit srdce ztrápených, vyhlásit propuštění zajatým a prohlédnutí slepým, propustit soužené na svobodu, a vyhlásit Pánovo milostivé léto.“* A my jsme jako opravdově věřící obdrželi stejného Ducha, totéž pomazání, totéž učení, stejné zjevení Ježíše Krista.

Pavel měl přímé povolání, stál pod pomazáním a inspirací Ducha Božího a byl si tím zvěstováním tak jist, že musel říci: *„Kdo káže jiné evangelium, je zlořečený!“* (Gal.1:8).

William Branham, muž Boží v našem čase, měl rovněž přímé božské povolání, stál pod pomazáním a inspirací Ducha Božího a zvěstoval věčně platící evangelium. Můžu dosvědčit totéž. Tak jistě, jak Bůh náš Pán vyslovuje povolání, tak má také důvěru k prorokům nebo apoštolům nebo služebníkům Božím, které určil ke službě. Ještě dnes platí, co Pán mluvil v Jan.20:21: *„Tedy řekl jim opět: Pokoj vám. Jakož mne poslal Otec, tak i já posílám vás“.* K božskému poslání též náleží, co náš Pán v Jan.13:20 řekl: *„Amen, amen, říkám vám: Kdo přijímá mého posla, přijímá mne; a kdo přijímá mne, přijímá Toho, který mě poslal.“*

V našem úvodním slovu apoštol Jan píše, že to pomazání trvale zůstává v pravých dětech Božích. Zdůrazňuje, že žádná lež nemá původ v pravdě (v.21). Již ve verši 20 čteme: „*Vy ale máte pomazání od Svatého a všemu rozumíte.*“ Jeho slova ve verši 28 jsou v tomto čase adresována přímo nám: „*A nyní, synáčkové (v něm. př. Bible: dětičky), zůstaňte v něm, abychom, když by se ukázal, smělé doufání měli, a nebyli zahanbeni od něho v čas návratu jeho.*“ (1.Jan.2:28).

My všichni čekáme na zjevení Ježíše Krista a při Jeho návratu bychom chtěli být u toho. Pro nás má velký význam napomenutí: „*dětičky, zůstaňte v něm!*“ U Jana 15:5 řekl náš Spasitel: „*Kdo zůstává ve mně, a já v něm, ten nese ovoce mnohé; nebo beze mne nic nemůžete učinit.*“

Dnes se naplnilo toto Písmo

Žijeme v úplně posledním období před návratem Ježíše Krista. Vidíme na vlastní oči a na vlastní uši slyšíme, jak se biblické proctví plní v našem čase – ať se to týká návratu lidu izraelského, válek a nepokojů, ať jsou to zemětřesení, hladomory a epidemie. Všecko náš Pán předpověděl (Luk.21). Prožíváme globální oteplování, změnu klimatu a přírodní katastrofy všeho druhu. Skrze novodobý virus, který je znám pod názvem „coronavirus“ a rozšířil se do celého světa, se všechno na Zemi změnilo, a už nikdy to nebude tak, jak bylo dříve.

Hlavní poznávací znamení pro čas konce je návrat lidu Izraele do jejich zaslíbené země: „*Nebo slituje se Pán nad Jákobem, a vyvolí zase Izraele, a dá jim odpočinutí v zemi jejich*“ (Iz.14:1). Toto slovo se naplnilo před našima očima. Od roku 1948 opět existuje stát Izrael. V poslední době se do centra pozornosti posunul obzvláště mírový proces na Blízkém východě. V srpnu 2020 s Izraelem Arabské Emiráty a Bahrajn uzavřely mírovou smlouvu, tzv. „Abrahamskou úmluvu“, jako již dříve před nimi Egypt roku 1979 a Jordánsko roku 1994. Další islámské a jiné země mají brzy následovat. Od smíření Saudské Arábie s Izraelem se očekává definitivní mírový průlom na

Blízkém východě – až nakonec bude uzavřena smlouva, o které je psáno v Dan.9:27.

Po všech částečných smlouvách bude na konci s Izraelem uzavřena smlouva, kterou zprostředkuje nejvyšší autorita uznávaná na celém světě, o níž mluví Daniel. Jakmile se uskuteční onen mír, který bude jen zdánlivý mír, naplní se: „*Neb když dějí: Pokoj a bezpečnost, tedy rychle přijde na ně zahynutí, jako bolest ženě těhotné, a nebude úniku*“ (1.Tes.5:3). Jak se mírový proces formuje, můžeme sledovat v denních zprávách.

Vytržení a uzavření míru se stane přibližně ve stejném čase. Tím vytržením dospěje čas milosti pro národy ke konci a posledních 7 let před příchodem Tisíciletého království započne. V prvních třech a půl letech vystoupí ti dva proroci podle Zj.11, jejichž službou bude zapečetěno 144 000 z dvanácti kmenů Izraele. Uprostřed těch posledních sedmi let bude smlouva zrušena, veliký čas soužení začne a Jeruzalém pak bude ještě jednou 42 měsíců pošlapáván pohany (Zj.11:2).

Při návratu Pána nastane první vzkříšení zesnulých v Kristu (1.Tes.4:13-18). Ve Zj.20:4-6 se píše o vzkříšení mučedníků, kteří přišli z velkého soužení (Zj.7:13-14). Ti sice nebudou při vytržení a na svatební hostině, ale budou v Tisíciletém království: „... a viděl jsem duše stínaných pro svědectví Ježíšovo a pro slovo Boží, a kteří se neklaněli šelmě, ani obrazu jejímu, a aniž přijali znamení jejího na čela svá, anebo na ruce své. A ožili a kralovali s Kristem tisíc let. Jiní pak mrtví neožili, dokud by se nevyplnilo tisíc let. A to je první vzkříšení. Blahoslavený a svatý, kdo má díl v prvním vzkříšení. Nad těmi ta druhá smrt nemá moci, ale budou kněží Boží a Kristovi, a kralovat s ním budou tisíc let“ (Zj.20:4-6). Všichni ostatní budou vzkříšeni až po tisíci letech při druhém vzkříšení, které je zároveň posledním soudem (Zj.20:11-15).

Tímto tématem se nechceme blíže zabývat, ale podle toho poznáváme, že konečný čas pokročil. Nám se jedná o to, aby opravdově věřící byli připraveni k vytržení (1.Tes.4:13-18). Při všem, co se nyní děje, můžeme učinit, co náš Pán řekl: „A když se toto

počne dít, pohleďte a pozdvihněte hlav vašich, protože se přibližuje vykoupení vaše“ (Luk21:28).

Stále znovu můžeme provolávat: Dnes se toto a toto písmo před našimi zraky naplnilo! V Mat.24:14 řekl náš Pán: „*A bude kázáno toto evangelium království po všem světě, na svědectví všem národům, a tehdy přijde skonání.*“ Ještě nikdy nebylo pravé, věčně platící evangelium Ježíše Krista nesené do celého světa tak, jako v tomto čase. V minulosti, již před reformací, znovu a znovu probíhala duchovní probuzení, ale v žádném z nich nebylo původní, plné evangelium pod pomazáním Ducha Svatého zvěstováno tak, jako při založení novozákonní církve. Nyní musí to evangelium s biblickými učenými, například o Božství, Křtu, Večeři Páně atd., stoprocentně být zase tak jako na počátku. O našem Pánu a Spasiteli je řečeno: „*Kterého zajisté musí přijmout nebesa, až do času napravení všech věcí; což byl předpověděl Bůh skrze ústa svých svatých proroků od věků“ (Sk.3:21).*

V našem čase mnozí evangelisté až po charismatická hnutí zvěstovali vlastní evangelium. Všichni však ignorovali to nejdůležitější zaslíbení, které se muselo před návratem Ježíše Krista naplnit. Tak jak Boží spásný plán v Novém Zákoně začal naplněním biblického proroctví, tak naplněním biblických proroctví končí. V Mar.1 čteme: „*Počátek evangelium Ježíše Krista, Syna Božího; Jako psáno jest v prorocích: Aj, já posílám anděla svého před tváří tvou, který připraví cestu tvou před tebou (Mal.3:1a); Hlas volajícího na poušti: Připravujte cestu Páně, přímé čiňte stezky jeho (Iz.40:3); Křtil Jan na poušti a kázal křest pokání na odpuštění hříchů. I vycházeli k němu ze vsí krajiny judské i Jeruzalémští, a křtili se od něho všichni v Jordáně řece, vyznávající hříchy své“ (v.1-5).*

Ten muž Boží mohl těm, kteří uvěřili jeho zvěsti, říci: „*Já zajisté křtil jsem vás vodou, ale on vás křtít bude Duchem Svatým“ (v.8).* Když Ježíš vystoupil, kázal: „*Že se naplnil čas, a přiblížilo se království Boží. Čiňte pokání, a věřte evangelium!“ (v.15).*

V prvním kázání po vylití Ducha Svatého řekl Petr pod pomazáním a inspirací Ducha Svatého následující: „*Pokání čiňte, a pokřti*

se jeden každý z vás ve jménu Ježíše Krista na odpuštění hříchů a přijmete dar Ducha Svatého. Vám zajisté zaslíbení stalo se a synům vašim, i všem, kteří daleko jsou, kterékoli povolal by Pán Bůh náš“ (Sk.2:38-39).

Ten čas se naplnil. Nyní, na konci času milosti, prožíváme přesně jako na počátku naplnění biblických proroctví, která jsou určena církvi. Je například psáno u Mal.4:5-6: *„Aj, já pošli vám Eliáše proroka, prvé nežli přijde den Páně veliký a hrozný, aby obrátil srdce otců k synům, a srdce synů k otcům jejich...“*

Skrze službu Jana Křtitele byla srdce starozákonních otců obrácena k dětem Nového Zákona (Luk.1:17). Službou bratra Branhama se naplnila druhá část: srdce synů zavedena k víře jejich apoštolských otců na počátku. Pán Ježíš totéž starozákonní zaslíbení potvrdil v Mat.17:11: *„Jistě, nejdříve přijde Eliáš a všechno napraví.“* Prorok Malachiáš to pod pomazáním Ducha Svatého předpověděl, náš Spasitel to pod pomazáním Ducha Svatého potvrdil a všichni, kteří jsou nyní skutečně skrze pomazání Ducha Svatého učeni, věří tomu zaslíbení a prožívají jeho naplnění.

Bůh Svého služebníka v prosinci 1965 odvolal domů, ale od toho času je biblická originální zvěst, kterou podle Božího pověření přinesl, šířena do celého světa. Zde se může říct: Kdo je z Boha, ten slyší Boží Slovo (Jan.8:47). Také zde se nicméně můžeme ptát: Kdo uvěřil kázání našemu a komu je rámě Pána zjeveno (Iz.53:1; Řím.10:16)?

Prorocká služba

Pro mne je velmi důležité, že jsem Božího muže Williama Branhama znal 10 let osobně, v jeho shromážděních prožil zvěstování plného evangelia Ježíše Krista a byl jsem svědkem nadpřirozeného působení Ducha Božího ve spojení s modlitbou za nemocné. O službě bratra Branhama musí být zdůrazněno to, co sám často zmiňoval: *„Nečiní zajisté Panovník Pán ničeho, leč by zjevil tajemství své služebníkům svým prorokům.“* (Am.3:7). Tato božská skutečnost je nanej-

vyš důležitá; prosím o respekt před tím, co Bůh řekl.

Náš Spasitel byl v 5.Moj.18:15 předpověděn jako prorok: „*Proroka z prostředku tvého, z bratří tvých, jako já jsem, vzbudí tobě Pán Bůh tvůj; jeho poslouchat budete!*“ Apoštol Petr toto zaslíbení ve Sk.3:22-23 potvrdil vzhledem k Ježíši jako naplněné: „*Mojžíš zajisté otcům řekl, že Proroka vám vzbudí Pán Bůh váš z bratří vašich jako mne, jehož poslouchat budete ve všem, cokoli bude mluvit vám. A stane se, že každá duše, která by neposlouchala toho Proroka, vyhlazena bude z lidu mého.*“ V Iz.42:1 je Pán, náš Spasitel, nazván služebníkem: „*Aj, služebník můj, na kterého se spolehnu, vyvolený můj, jehož libuje duše má. Duchu svého dám jemu, on právo národům vynášet bude.*“ Potvrzení nalézáme v Mat.12:18: „*Aj, služebník můj, kterého jsem vyvolil, milý můj, v němž se dobře zalíbilo duši mé. Položím Duchu svého na něj, a soud národům zvěstovat bude.*“

Pravý prorok je Boží služebník, skrze kterého služba Páně přímo pokračuje. Jako prorok vidí ve vidění, co má Bůh v úmyslu, a jako služebník to poslušně vykoná. To jsem ve službě bratra Branhama ve shromáždění osobně dost často prožíval. Mluvil o sobě jako o prorokovi a také jako o služebníkovi. To, co viděl jako prorok ve vidění, provedl jako služebník. Tak mu Pán často ukázal při modlitbě za nemocné, kdo je osoba stojící před ním v modlitební řadě, odkud přichází a jakou má nemoc. Jako služebník to pověření vykonával a například mohl říci: „Ty jsi uzdraven z rakoviny.“ Také mně mohl skrze zjevení pětkrát odhalit podrobnosti, které se týkaly mé služby. Bratr Branham zdůraznil, že to byla stejná služba, jakou Pán, náš Spasitel tehdy vykonával.

Ohledně daru vidění zmiňoval bratr Branham stále znovu tři události ve službě našeho Pána: Když se poprvé setkal s Petrem, mohl mu říci: „Tvé jméno je Šimon a tvého otce Jonáš.“ Natanaelovi mohl říci: „Než tě Filip zavolal, tak jsem tě pod fíkovým stromem viděl“ (Jan.1). Ženě u studny mohl říci: „Pět mužů jsi měla a ten, kterého nyní máš, není tvůj manžel“ (Jan.4).

Stejný prorocký dar jsme viděli a slyšeli po všechna léta služby

bratra Branhama. On mohl stále znovu říkat: „Tak praví Pán: ...“ a pokaždé se přesně stalo, co viděl. To není jen napsáno: „Ježíš Kristus je tentýž včera a dnes a až na věky“ (Žid.13:8), On se také v našem čase, před mými vlastními zraky, zjevil jako Tentýž, hříšníky zachránil, svázané osvobodil, nemocné uzdravil. To mohou miliony lidí svědčit.

V uplynulých letech jsme přece znovu a znovu mluvili o povolání, o poslání a o tom, co Bůh ten Pán ve službě bratra Branhama činil. Dnes bych se chtěl jen krátce zmínit o prožití z 28. února 1963, které tomu muži Božímu bylo dopředu zjeveno. Stalo se to na hoře Sunset v Arizoně, asi 67km od města Tucson: Pán se sklonil v nadpřirozeném oblaku, ve kterém se nacházelo 7 andělů. Tam mu byl dán odkaz, že se má vrátit do Jeffersonville, protože přišel čas zjevení sedmi pečetí. Od 17. až 24. března 1963 kázal ten Boží muž o sedmi pečetích.

O tom tajuplném oblaku informovalo několik časopisů v USA. Bylo to téma dne v tisku, nicméně kdo ze všech těch evangelistů, ze všech kazatelů až do dnešního času to vzal na vědomí? Všichni mají své programy, ale o tom, co Bůh pro tento úsek zaslíbil, nic nevědí. Aniž by si toho byli vědomi, Boží radu pro svou osobu, jako ti tehdejší duchovní vůdcové, odmítli (Luk.7:30). Tak tomu bylo v náboženském světě při prvním Kristově příchodu a je to i nyní před Jeho druhým příchodem. Avšak jako tehdy Pán poslal Svého proroka Jana, aby Písmo bylo naplněno, a lid pro Pána byl připraven, tak jistě k tomu Božímu muži Williamu Branhamovi již 11. června 1633 při jednom křtu v řece Ohio z nadpřirozeného mraku bylo povoláno: **„Jako Jan Křtitel předcházel prvnímu Kristovu příchodu, tak ta zvěst, která je tobě dána, bude předcházet druhému Kristovu příchodu.“** Dnes můžeme s jistotou říci: toto pověření se naplnilo.

Co je pravá víra?

Bratr Branham kázal 24.11.1963 kázání s titulem „Tři druhy věřících“. V něm mluví o pravých věřících, o zdánlivě věřících a nevěřících. Abraham je příkladem pravé víry a dokonce je označen za

„otce věřících“. *„Nebo co praví Písmo? Uvěřil pak Abraham Bohu, i počteno jemu za spravedlnost.“* (Řím.4:3). Apoštol Jakub spojil pravou víru s poslušností a skutkem a popsal, že víra bez skutků, které jí nenásledují, je marná. On uvádí: *„Abraham otec náš zdalí ne z skutků ospravedlněn jest, obětovav syna svého Izáka na oltář? Vidiš-li, že víra napomáhala skutkům jeho a z skutků víra dokonalá byla? A tak naplněno jest Písmo, řkoucí (1.Moj.15:6): I uvěřil Abraham Bohu, a počteno je jemu to za spravedlnost, a přit-elem Božím nazván jest“* (Jak.2:21-23).

Když náš Pán řekl: *„Kdo uvěří a pokřtí se, spasen bude“* (Mar.16:16), jak je to s těmi, kteří tvrdí, že věří, ale křest víry odmítají? Tady není ta víra spojená se skutkem. Přece se nejedná o vlastní skutky, které děláme, nýbrž o poslušnost vůči Slovu, která víru prokazuje. Co je se všemi těmi, kteří tvrdí, že věří, ale co například Pán řekl v misijním přikázání v Mar.16, to odmítají? Jsou takoví lidé opravdu věřící nebo jen zdánlivě věřící? Náš Pán řekl: *„Kdo věří ve mne, skutky, které já činím, i on činit bude ...“* (Jan.14:12) a: *„Znamení pak ti, kteří uvěří, tato mít budou: ...“*. Jen pokud Bůh náš Pán může ze Svého Slova k někomu osobně mluvit a dát zaslíbení, bude ten dotyčný věřit, a poslušně činit, co Písmo říká, a to zaslíbené prožije.

Ohledně zdánlivě věřících musí být s bolestí konstatováno: Oni věří, učí a modlí se a kolem Boha pomíjejí. Lidé, kteří se odvolávají na Boží Slovo, ale v bohoslužbách slyší jen vlastní vymyšlená kázání, která vedou k vlastní udělané víře, jako je tomu ve všech denominacích, jsou zdánlivě věřící. Je známo, že všechny křesťanské kostely mají vlastní vyznání víry, která jsou označena dokonce jako „apoštolská“, ale s učením apoštolů nemají nic společného. Vedle toho tzv. „apoštolského“ jsou také Nicejské (325 nl.), Kaldejské (381 nl.) a jiná vyznání víry.

Avšak to jedno pravé, apoštolské vyznání víry je stále ještě v Bibli jako odkaz (testament) Nového Zákona. Pro opravdově věřící stále ještě platí: *„Kdo ve mne věří, tak jak praví Písmo ...“* (Jan.7:38). Všem, kteří věří vlastnímu učení, praví Pán: *„Nadarmo mne ctí, učíte učení, jež jsou přikázání lidská“* (Mat.15:9). Navždy platí:

„Ale jde hodina, a nyní jest, kdy praví modlitebníci modlit se budou Otci v duchu a v pravdě. Neboť takových Otec hledá, aby se modlili jemu“ (Jan.4:23). Zde musíme položit první otázku: Komu věříme skutečně? Věříme, co Bůh ve Svém Slově říká a zaslíbil a co se v původním křesťanství prakticovalo, anebo věříme ustanovením a lidmi vymyšleným učením, jimž se vyučuje v křesťanských kostelech?

Nevěřící nejsou jen ti, kteří vůbec věřit nemohou a Bůh pro ně neexistuje. Největší význam má, co Boží muž William Branham řekl o nevěře, a pádu do hříchu v ráji. Je to jedno z nejdůležitějších zjevení, které obdržel od Pána ve spojení s plánem spasení. Nejprve v nebi povstal Lucifer a chtěl se postavit na roveň Nejvyššímu, potom ale se všemi, kteří ho následovali, byl svržen (Iz.14:12-15). Pád do hříchu v ráji nastal, protože se satanovi podařilo, s Evou mluvit v postavě hada a slovy: *„Opravdu měl Bůh říct...?“*, zasít pochybnost o tom, co Bůh Adamovi řekl. A tak vznikla nevěra, která sebou přinesla neposlušnost, a celé lidstvo bylo strženo skrze svedení k pádu do hříchu a tím do smrti. Aby byla zdůrazněna pravá víra, řekl náš Spasitel: *„Nebo jestliže nebudete věřit, že Já jsem, zemřete v hříších vašich“ (Jan.8:24).* Také nyní může být pravá víra zakotvená jen v těch, kteří skutečně věří v Ježíše Krista a v to, co Bůh ve Svém Slově řekl. Nevíra je vždycky spojena s pochybností, kterou rozsévá nepřítel.

Každý ať se sám zkusí, jestli je podle Písma pravý věřící a ze srdce věří každému Božímu slovu, každému zaslíbení, které Pán dal, přijímá ho a je vroucně s Bohem spojen. Opravdově věřící lidé náležejí k vyvoleným, jsou znovuzrození skrze Slovo a Ducha Božího a jsou vedeni do vší pravdy. Oni věří božskému povolání Williama Branhama, který přinesl biblickou zvěst, a božskému povolání nositele biblické zvěsti, který ji nesl do celého světa.

Opravdově věřící poznali čas a hodinu, ve které žijeme. Vyšli ze všech náboženských tradic a z učení, které nejsou biblické, a jsou posvěceni ve Slově Pravdy. Toto je modlitba Spasitele: *„Posvěť jich v pravdě své, slovo tvé pravda jest“ (Jan.17:17).* Začíná to Božstvím: pravé učení svědčí jen o jednom Bohu. Slovo „Trojice“ nebo

70 DANIELOVÝCH

V
Ě
Č
N
O
S
T

Časový úsek
od Adama do
rozkazu
artaxerxe
v roce 445
před Kristem

69 téhodnů

7 téhodnů

62 téhodnů

Daniel 9:24-26

U
K
Ř
I
Ž
O
V
Á
N
Í

V
Z
K
Ř
I
Š
E
N
Í

Čas milosti pr

Žalm 2:8

Isai.

Mat. 28:18-20

Mar. 16:

Skutk. 15:13-18

Řím

Sedm cirke

Efezus
do r. 170

Smyrna
do r. 312

Pergamon
do r. 606

Thyatira
do r. 1520

CH TĚHODNŮ

o národy		Poslední téhoden		TISÍCI LETÁ ŘÍŠE	N O V Ě	P O S L E D N Í	V Ě Č N O S T
49:6	Ozeáš 2:1	3 ½ roku	3 ½ roku				
14-20	Skutky 13:47-48	<i>Následující biblická místa se týkají</i>		Izai. 11:6-9	nebe	N O V Á	S O U D
11	a j.	1. poloviny	2. poloviny	Izai. 65:18-25			
vních věků		<i>Služba dvou proroků</i>	<i>Velký útlak</i>	Ezechiel 47	země	S O U D	S O U D
		<i>Dan. 9:27a</i>	<i>Dan. 7:25</i>	<i>Zach. 14:16-21</i>			
<i>Sardy do r. 1750</i>	<i>Philadefuia do r. 1906</i>	<i>Zjev. 7:3+4</i>	<i>Dan. 9:27b</i>	<i>Zjev. 20:1-6</i>			
	<i>Laodicea do ...</i>	<i>Zjev. 11:3</i>	<i>Dan. 12:1+7</i>	<i>Zjev. 22:1-15</i>			
		<i>Zjev. 12:6</i>	<i>Zjev. 11:2</i>				
		<i>Zjev. 12:14</i>	<i>Zjev. 13:5-7</i>				

Věrný Pán posílal proroky, aby nesli zvěst. ON se staral též o to, aby byla nesena do celého světa. Jeho zaslíbení se naplnilo před našima očima: „I viděl jsem jiného anděla letícího po prostředku nebe, majícího evangelium věčné, aby je zvěstoval těm, jenž bydlí na zemi, a všelikému národu, i pokolení, i jazyku, i lidu“ (Zj.14:6)

Byly dosaženy končiny světa a Pán Své dílo spasení dokonal (Mat.24:14). JEMU jedinému buď čest skrze Ježíše Krista, našeho Pána.

„trojjediný Bůh“ se v Bibli ani jednou nenalézá; ani o třech věčných osobách v ní není řeč. Bible zná jen jednoho pravého Boha, který Svůj plán spasení předpověděl a sám ho vykonává. ON se zjevil jako Otec v nebi, ve Svém jednorozeném Synu Ježíši Kristu („Emmanuel“: Bůh s námi) na Zemi a působí skrze Ducha Svatého ve spasené církvi. Ani jednou nebyla v Bibli užitá formule „ve jménu Otce, ve jménu Syna, ve jménu Ducha Svatého“.

Také ohledně křtu následují tomu, co Petr v den založení novozákonní církve nařídil pod pomazáním a inspirací Ducha Svatého (Sk.2:38-41). Petr misijnímu pověření porozuměl a přesně ho vykonával, právě tak Filip (Sk.8:16), Pavel (Sk.19:5) a všichni věřící v prvních stoletích, když ti uvěřivší byli pokřtěni na jméno Pána Ježíše Krista. Neboť to je to jméno, ve kterém se nám Bůh jako Otec v Synu a skrze Ducha Svatého zjevil. Ještě dnes platí slovo z Ef.4:5: „*Jeden Pán, jedna víra, jeden křest...*“.

Všichni, kteří nyní skutečně věří, jsou poslušní a prožívají, co stojí ve 2.Kor.6:17-18: „*A proto vyjděte z prostředku jejich a oddělte se od nich, praví Pán; a nečistého se nedotýkejte, a já přijmu vás. A budu vám za Otce, a vy mi budete za syny a za dcery, praví Pán všemohoucí.*“ To jsou ti, kteří nyní dokonání skrze nadpřirozené působení Ducha Svatého prožijí. Bůh ten Pán mocným způsobem sešle ranní a pozdní déšť, jak to je pod pomazáním a inspirací Ducha Svatého předpověděno apoštolem Jakubem: „*A proto trpěliví buďte, bratří, až do příchodu Páně. Aj, orač očekává drahého užitku zemského, trpělivě naň očekávaje, až by přijal raný i pozdní déšť*“ (Jak.5:7). Již prorok Joel pod pomazáním a inspirací Ducha Božího předpověděl: „*I vy, synové Sionští, plesejte a veselte se v Pánu Bohu vašem; nebo vám dá déšť příhodný, a sešle vám déšť hojný, jarní i pozdní, jako dříve*“ (Joel:2:23).

Také se můžeme těšit z toho, že my, jak psal apoštol Petr: „*... mocí Boží ostříhání býváme skrze víru k spasení, které hotovo jest, aby zjeveno bylo v čase posledním*“ (1.Petr.1:5). Dorazili jsme do posledního času. Právě nyní musíme být ve všech oblastech strážliví a zůstat normální a začlenit se do současné situace, abychom na jméno Pána Ježíše nevedli žádnou potupu.

Ještě jednou musí být zdůrazněno, že v nebi nebude nikdo kdo je oklamáný skrze bludné učení. Pán daroval milost, že skrze poslední zvěst, která stoprocentně souhlasí s první, jsme byli vráceni zpět k Bohu, k Jeho Slovu a k učení apoštolů. Kdo to nerespektuje, ten den milostivého navštívení Božího nepoznal (Luk.19:42-44).

V Luk.21 Pán oznámil mnohé, co se stane, a potom ohledně času konce řekl: „... *takže zmrtnějí lidé pro strach a pro očekávání těch věcí, které přijdou na všechnen svět ... A když se toto počne dít, pohleďte a pozdvihněte hlav vašich, protože se přibližuje vykoupení vaše ... Tak i vy, když uzříte, že se tyto věci dějí, vezte, že blízko jest království Boží ... Proto bděte všelikého času, modlete se, abyste hodni byli uniknout všem těm věcem, které se budou dít, a postavit se před Synem člověka!*“ (Luk.21). ON nám dal zaslíbení: „*A hle, já s vámi jsem po všechny dny, až do skonání světa*“ (Mat.28:20).

Bratr Branham splnil své prorocké pověření a duchovní pokrm uskladnil. I já jsem udělal, co mi Pán přikázal, že jsem to prorocké slovo učitelky zařadil a rozdával duchovní pokrm, jak to Pán 19. září 1976 potvrdil (Mat.24:45-47). Z Boží milosti jsem mohl též všechny těžko srozumitelné výroky bratra Branhama zařadit do Božího Slova. I Petr musel tehdy ohledně dopisů Pavla psát: „... *jako i milý bratr náš Pavel, podle sobě dané moudrosti, psal vám, mezi nimiž některé jsou neskutčné k vyrozumění, které neučení a neutvrzení překrucují, jako i jiných Písem, k svému vlastnímu zatracení*“ (2.Petr.3:15-16). Mohu potvrdit, že jsem dělal, co Pavel tehdy psal Timoteovi: „*Kaž slovo Boží, ponoukej včas nebo nečas, trestej, žehrej, napomínej, ve vsí tichosti a učení!*“, jak mi Pán zvučným hlasem v Marseille přikázal. Proto jsem zvěstoval jen Slovo a odmítal každý výklad.

Jako Pavel, mohu i já dosvědčit: „*Pán pak byl se mnou a posilnil mne, aby skrze mne utvrzeno bylo kázání o Kristu, a aby je slyšely všechny národy*“ (2.Tim.4:17).

Všichni bratři, kteří skutečně mají Boží službu, předávají Boží pokrm dále – zjevené, čisté slovo. Stůl Páně nebyl nikdy tak bohatě

prostředím jako v našem čase. Nyní se budeme sjednocovat ve vroucích modlitbách, a Pán sám Svě spasitelské dílo povede s velkou mocí k závěru (Řím.9:28). Úplně na konci, jak bratr Branham viděl, půjde Nevěsta duchovním stejnokrokem a Bůh naše modlitby vyslyší, takže co ve víře vyslovíme, to se stane. Důležité je, abychom zůstali ve Slově a ve vůli Boží, neboť jen tak může Jeho zalíbení na nás spočinout.

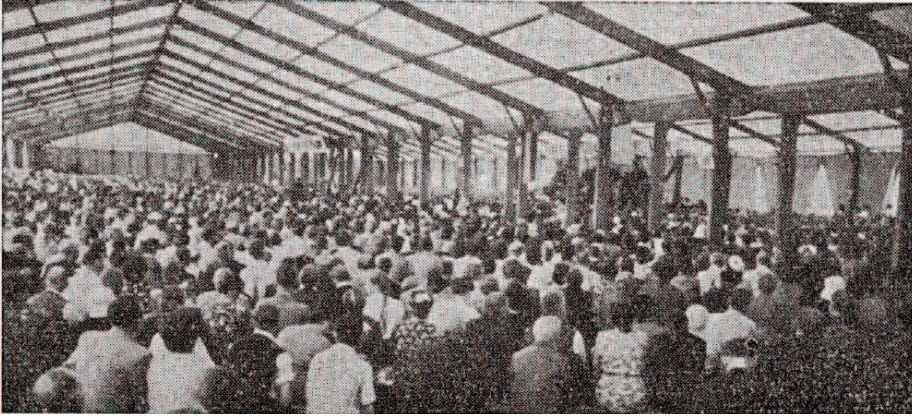
70 let uplynulo

O Letnicích 1949 jsem svůj život v slzách a v pokání posvětil Pánu Ježíši a obdržel křest Duchem Svatým. Od té doby se mohu ohlížet na bohatě požehnaný život víry s Pánem. Z Boží milosti jsem od roku 1952 kázal Boží slovo nejprve v letničním sboru. V roce 1955 jsem se účastnil shromáždění, která bratr Branham měl v Karlsruhe. Od prvního shromáždění jsem poznal, že je Božím mužem a má zvláštní službu, která je spojena s Božím spásným plánem pro náš čas.

Skrze Boží vedení jsme začali roku 1958 překládat kázání bratra Branhama z magnetofonových pásek, a tak nejprve vznikl nezávislý lokální sbor, později také misijní dílo. 2. dubna 1962 jsem obdržel slyšitelným hlasem Pána své povolání, což bratr Branham 3. prosince 1962 skrze Boží zjevení potvrdil a kromě toho mně dal instrukce, které k tomu patřily. V roce 1964 jsem podnikl první cestu

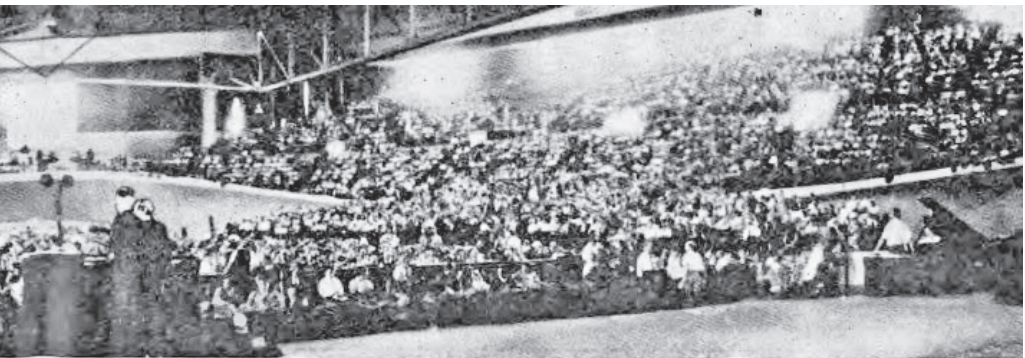

do Indie a při zpáteční cestě jsem navštívil Jeruzalém. Od roku 1966 jsem začal s misijními cestami do sousedních zemí a potom také do celého světa. Dvacetiminutovými kázáními přes rádio Luxemburg, která jsem od roku 1967 do roku 1978 každou neděli dopoledne kázal, byli dosaženi mnozí lidé v německy mluvících zemích a mohl jsem je zvat do shromáždění v různých městech. Mnozí věřící stále ještě byli pod dojmem těch požehnaných shromáždění, která prožili s bratrem Branhamem. Tak byly sály ve všech městech ve Švýcarsku, v Rakousku a v Německu plné. Byly to bohatě požehnané roky v království Božím.

Text pod snímkem: Až 10 000 posluchačů naplnilo a lemovalo Branhamův stan ve shromáždění Karlsruhe.

Na snímku níže je shromáždění, které se konalo od 20. – 26. června 1955 na krytém stadionu v Curychu, na dalším je shromáždění v Karlsruhe, kde bratr Branham kázal. od 12. do 19. srpna 1955.

HallenStadion in Zürich

Dva snímky z roku 1976, jeden z Curychu, druhý z Heilbronnu ukazují, že Bůh daroval požehnání ke zvěstování Svého Slova.

Roku 1979 se nepříteli podařilo jako u Evy v Ráji zasít pochybnost otázkou: „Copak Pán k němu opravdu mluvil?“ Tak bylo to povolání zpochybněno a skoro vedlo ke zničení lokálního sboru. Bůh ten Pán však zjevil vítězství z Golgaty, vyvolení tomu svedení nepadli za oběť a ta služba mohla dosud pokračovat.

Pro rok 2020 jsem byl veden, neplánovat žádné misijní cesty. Jak jsme všichni zaznamenali, kvůli koronaviru by to nebylo vůbec

možné. Z téhož důvodu nelze v tomto čase pořádat mezinárodní shromáždění v misijním centru Krefeld. Jsme Bohu nesmírně vděční, že od roku 1974 jsme tisícům věřících z celého světa mohli zde v kapli posloužit slovem Božím. Naplnilo se, co mi Pán přikázal: „Shromáždí Mi Můj lid, aby Mé slovo slyšel.“

Tak jako se Bůh postaral o uskladnění a rozdělování duchovního pokrmu, postaral se i o to, aby poslední zvěst ven vyvolání a obnovení mohla být přenášena internetem. Dá-li Bůh, již nebudu kázat každou poslední neděli, která je známa jako Züriich-neděle, od 14 hodin, ale také od 10.00 hodin, jako každou první neděli v měsíci v Krefeldu, které budou přenášeny se simultánními překlady do různých jazyků a bude možné je poslouchat na známých kanálech v celém světě. Navíc jsou přenášena kázání také ve středu a v sobotu večer a též v neděli dopoledne z 1980-tých let. I ta jsou překládána do různých řečí, takže se věřící, ba dokonce celé sbory v celém světě, mohou online připojovat.

Tam, kde je to možné, budou sloužící bratři nadále pořádat lokální shromáždění. Kdekoliv se na celé Zemi věřící shromáždí ve jménu Ježíše Krista, tam je Pán v jejich středu přítomen (Mat.18:20). Prosím, vezměte si to k srdci a věřte tomu. Nyní nadešel čas, ve kterém se opravdově věřící, ať už bydlí na Zemi kdekoliv, sjednotí v modlitbě, aby všude mohl Bůh náš Pán vypůsobit dokonání ve spasených a přípravu Církve-Nevěsty.

Všichni, kteří nyní věří zjevenému Slovu, náleží k moudrým pannám a prožívají poslední přípravu jako Církev-Nevěsta, neboť tak je to psáno: „... a které hotovy byly, vešly s ním na svatbu, i zavřeny jsou dveře“ (Mat.25). K tomu náleží Zj.19:7: „... nevěsta jeho připravila se ...“. Ona má úplné spasení skrze krev Beránka (Mat.26:28), plné posvěcení skrze Boží Slovo (Jan.17:17), a bude Duchem Svatým ke dni spasení jejího těla zapečetěna podle slova Ef.1:13: „V něm jste i vy, když jste uslyšeli slovo pravdy, totiž evangelium o vaší spáse, a uvěřili mu, zapečetěni zaslíbeným Duchem Svatým.“

Hledím na ta mnohá uplynulá léta a jsem vděčný, že Pán stále

znovu ke mně mluvil a dával instrukce. ON udělal milionům lidí velké věci a zavedl je k pravé víře. Tak jako tehdy Šimon (Luk.2:29), i já mohu s dobrým svědomím říci: „Pane, nyní necháš jít služebníka Svého v pokoji podle Slova Tvého, neboť viděly oči mé, že národy na celé Zemi slyšely původní zvěst, která předchází druhému Kristovu příchodu.“

Pro příští rok očekáváme skutečně spásný rok, který náš Pán vyhlásil v Luk.4, ve kterém budou všem vráceny od Boha dané majetky: „... a vyhlásíte svobodu v zemi té všem obyvatelům jejím. Léto milostivé toto mít budete, abyste se navrátili jeden každý k statku svému, a jeden každý k čeledi (rodině) své zase přijde“ (3.Moj.25:10).

„Víme pak, že milujícím Boha všechny věci napomáhají k dobrému, totiž těm, kteří podle uložení jeho povolání jsou. Nebo které předzvěděl, ty i předzřídil, aby byli připodobněni obrazu Syna jeho, aby tak on byl prvorozený mezi mnohými bratřími. Které pak předzřídil, těch i povolal, a které povolal, ty i ospravedlnil, a které ospravedlnil, ty i oslavil“ (Řím.8:28-30).

Vzpomínejte mne a všechny sloužící bratry ve vašich modlitbách.

V pověření Božím působící

Br. Frank

Bude-li Bůh chtít a daruje milost, ta kázání budou živě přenášena:

- * každou **první neděli v měsíci od 10.00 hodin.**
- * každou **poslední neděli v měsíci**, která je tzv. „Zürich-neděle“ již nebude od 14.00 hodin, **nýbrž od 10.00 hodin.**

Online přenosy se konají:

- * každou středu v 19.30 hodin
- * každou sobotu v 19.30 hodin
- * každou neděli v 10.00 hodin

Internetem přenášená kázání slouží mnohým k velkému požehnání a nyní mohou být slyšena také v různých jazycích.

Všechny přenosy můžete přes naši domovskou stránku vyhledat: <http://www.freie-volksmission.de/?lang=14> pod „**Vysílání**“ a „**K stáhnutí**“ i přes náš Youtube-kanál www.youtube.com/user/FreieVolksmission.

Na stránkách svobodnalidovamisie.cz nebo slmisie.cz – na úvodní stránce dole klikněte na „Audio přenos“ eventuálně „Video přenos“.

SVOBODNÁ LIDOVÁ MISIE O NÁS - ÚVOD LITERATURA - AUDIO - VIDEO - ŽIVĚ KONTAKT -

„Druhá smrt nemá moc, ale budou kněží Boží a Kristoví, a kralovat s ním budou tisíc let.“ Druhé vzkříšení nastane po tisíciletém kralování, kdy všichni lidé, kteří kdy na Zemi žili, budou souzeni u »posledního soudu«. (Zj.20).

br. Ewald Frank - shromáždění v Krefeidu (Německo)
On-line vysílání kázání světověznámého kazatele br. Ewalda Franka ze shromáždění.

Pravidelné shromáždění se koná vždy v první víkend v měsíci a to v sobotu od 19:30 do 21:00 a v neděli od 10:00 do 12:00. Tyto shromáždění lze sledovat i on-line:
[On-line přenos - odkaz na stránky](#) - [Video přenos](#) - [Audio přenos](#)

Živý audio přenos - (přímý přenos - aktivní pouze v době shromáždění, viz výše)

▶ 0:00 / 0:00

Kontakty

Svobodná lidová misie
Doubecká 556, 198 00 Praha 9 - Kyje
info@svobodnalidovamisie.cz
281 931 729

Oblíbené odkazy

- Freie Volksmission
- Svobodná lidová misia
- Nahrávky na YouTube
- Facebook

Svobodná lidová misie
informační kancelář
Doubecká 556
Jahodnice
Praha 9 - Kyje
CZ-198 00
tel. 281 931 729

e-mail: info@svobodnalidovamisie.cz
www.svobodnalidovamisie.cz
www.slmisie.cz